

Rijksdienst voor Ondernemend
Nederland

Observatierapport

Nationaal Energiearmoede Observatorium (NEO)

Juli 2026

*In opdracht van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
het ministerie van Economische Zaken en Klimaat en het ministerie van Sociale Zaken en
Werkgelegenheid*

Leeswijzer

Dit is het eerste Observatierapport van het Nationaal Energiearmoede Observatorium (NEO). Het NEO volgt ontwikkelingen die van invloed zijn op energiearmoede, observeert de aanpak in de praktijk en vertaalt dit naar een rapport voor beleidsmakers die zich bezig houden met energiearmoede.

In dit rapport wordt energiearmoede nadrukkelijk in een bredere context beschouwd. De betaalbaarheid van energie staat niet op zichzelf, maar hangt nauw samen met de kwaliteit van de woning, inkomen, gezondheid, leefomgeving en de inrichting van het energiesysteem. Problemen op deze terreinen versterken elkaar vaak. Andersom kunnen beleidskeuzes op één terrein ook bijdragen aan oplossingen op andere terreinen.

Vanuit die brede benadering beschrijft dit rapport de belangrijkste ontwikkelingen die invloed hebben op energiearmoede. De observaties richten zich niet alleen op de huidige problematiek, maar ook op ontwikkelingen die bepalen of energie in de toekomst voor alle huishoudens betaalbaar blijft. Iedere observatie wordt afgesloten met aanbevelingen aan het Rijk.

Totstandkoming rapport

Het Nationaal Energiearmoede Observatorium (NEO) is op 1 januari 2026 opgericht in opdracht van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK), het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat (EZK) en het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW). De coördinatie van het NEO ligt bij de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO). Als onderdeel van het observatorium organiseert het NEO twee keer per jaar vier kennistafels waarin praktijkervaringen worden samengebracht. De kennistafels vertegenwoordigen vier perspectieven:

- **Lokaal:** uitvoerders, zoals energiehulporganisaties, die huishoudens direct ondersteunen.
- **Beleid:** gemeenten, provincies en woningcorporaties die beleid ontwikkelen en uitvoeren.
- **Nationaal:** landelijke organisaties die gemeenten en uitvoerende partijen ondersteunen met kennis.
- **Onderzoek:** wetenschappers en onderzoeksinstituten die bijdragen met wetenschappelijke kennis en analyses.

De inzichten uit de kennistafels van het voorjaar van 2026 vormen de basis voor dit observatierapport. Tijdens de bijeenkomsten zijn de belangrijkste ontwikkelingen, knelpunten en verbetermogelijkheden besproken. Het conceptrapport is vervolgens voorgelegd aan de deelnemers van de kennistafels en aan ervaringsdeskundigen voor reflectie en aanscherping.

Samenvatting

De bevindingen in dit rapport laten zien dat een structurele aanpak van energiearmoede vraagt om zowel blijvende investering in de lokale sociale infrastructuur als nationaal energiebeleid waarin de betaalbaarheid en toegankelijkheid van energie prioriteit hebben. Onderstaande observaties laten zien welke beleidskeuzes het Rijk kan maken om de aanpak toekomstbestendig te maken. Voor toelichting op de aanbevelingen, lees verderop in het rapport.

Observatie 1: De aanpak van energiearmoede leidt tot een (versterkte) sociale infrastructuur in de wijk, gebaseerd op vertrouwen, die veel huishoudens in een kwetsbare positie bereikt. Het behoud en de doorontwikkeling van deze werkwijze is essentieel om ook achterblijvende huishoudens te bereiken.

Aanbeveling aan het Rijk: Erken het succes van de werkwijze, bied meerjarige financiering voor de organisaties die huishoudens bereiken en formuleer een nationale ambitie voor de aanpak van energiearmoede.

Observatie 2: De aanpak van energiearmoede levert de grootste maatschappelijke meerwaarde op wanneer gemeenten deze organiseren als een aanpak voor verduurzaming en brede welvaart in de wijk.

Aanbeveling aan het Rijk: Ontwikkel samen met gemeenten en hulporganisaties toepasbare richtlijnen voor deze brede aanpak, gebaseerd op succesvolle praktijkvoorbeelden met ruimte voor lokaal maatwerk. Benut de ervaringen uit het Nationaal Programma Leefbaarheid en Veiligheid (NPLV).

Observatie 3: Stijgende energieprijzen en vaste kosten maken energiearmoede steeds meer een systeemvraagstuk. Zonder structurele keuzes over de betaalbaarheid en toegankelijkheid van het energiesysteem kan energiearmoede toenemen en verdiepen.

Aanbeveling aan het Rijk: Veranker structurele prijsbescherming voor huishoudens in een kwetsbare situatie, maak toegankelijkheid een randvoorwaarde bij de inrichting van het energiesysteem, betrek marktpartijen nadrukkelijker bij het voorkomen van energiearmoede en vergroot het inzicht van gemeenten in risicohuishoudens.

Observatie 4: Bestaande verduurzamingsregelingen sluiten onvoldoende aan bij het handelingsperspectief van huishoudens in energiearmoede. Complexe regelingen, financiële drempels en beperkte begeleiding maken het voor veel huishoudens lastig om gebruik te maken van beschikbare ondersteuning.

Aanbeveling aan het Rijk: Maak het daadwerkelijk bereiken van de doelgroep en blijvend ontzorgen een structureel onderdeel van landelijke verduurzamingsregelingen, vereenvoudig het ondersteuningslandschap, houd rekening met de financiële mogelijkheden van huishoudens en monitor de effecten van regelingen structureel.

Inleiding

Nederland bevindt zich midden in een ingrijpende energietransitie. De grote investeringen die nodig zijn voor de nieuwe infrastructuur zullen de komende decennia doorwerken in de energiekosten voor huishoudens. Waar de aanpak van energiearmoede de afgelopen jaren vooral was gericht op het verbeteren van slecht geïsoleerde woningen en het opvangen van tijdelijk hoge energieprijzen, verschuift de uitdaging steeds meer naar de betaalbaarheid van de toekomstige energievoorziening. Zonder aandacht voor een eerlijke verdeling van de kosten en baten dreigt de energietransitie zelf bij te dragen aan nieuwe vormen van energiearmoede.

Dit vraagt om een verschuiving in de aanpak. Energiearmoede is geen tijdelijk gevolg van een energiecrisis, maar een structureel vraagstuk dat moet worden verankerd in het nationale energiebeleid. Tegelijkertijd is het belangrijk om voort te bouwen op de lokale en wijkgerichte aanpak die de afgelopen jaren is opgebouwd om huishoudens te betrekken bij de energietransitie. Alleen zo kan worden voorkomen dat juist huishoudens met de minste financiële draagkracht onevenredig worden geraakt door de kosten van de energietransitie.

In dit rapport doet het NEO aanbevelingen aan het Rijk om de aanpak van energiearmoede toekomstbestendig te maken. Sommige aanbevelingen kunnen op korte termijn worden gerealiseerd. Andere vragen om fundamentele beleidskeuzes en aanpassingen in wet- en regelgeving. Die keuzes zijn urgent. De besluiten die vandaag worden genomen bepalen of energie ook in de toekomst voor iedereen betaalbaar is.

Observaties

Observatie 1: De aanpak van energiearmoede leidt tot een (versterkte) lokale sociale infrastructuur die veel huishoudens in een kwetsbare positie bereikt. De doorontwikkeling van deze infrastructuur is essentieel om ook achterblijvende huishoudens te bereiken.

Met de middelen uit de SPUK Energiearmoede en Lokale Aanpak Isolatie (LAI) benaderen gemeenten huishoudens met energiebesparende maatregelen. Deze ondersteuning bestaat vooral uit energiehulp in de wijk, begeleiding bij de verduurzaming van woningen en samenwerking met woningcorporaties. Veel lokale energiehulporganisaties hebben daarbij geïnvesteerd in lokale samenwerking en persoonlijke relaties met bewoners. De praktijk laat zien dat deze aanpak werkt: huishoudens nemen hulp aan die met brieven of deur-aan-deuracties door commerciële partijen niet wordt bereikt.

Het opbouwen van deze lokale infrastructuur heeft veel tijd en inspanning gekost. Nu deze basis in veel gemeenten aanwezig is, verschuift de opgave naar het vergroten van het bereik en de effectiviteit. Gemeenten en uitvoerende organisaties krijgen steeds beter zicht op welke ondersteuning werkt en waarom een deel van de huishoudens nog niet op de juiste manier wordt benaderd. Dat komt deels door beperkte toegang tot de beschikbare energiearmoede data. Maar vooral de redenen waarom huishoudens hulp niet aannemen zijn divers en complex.

Een deel van de huishoudens in energiearmoede wordt nog niet bereikt, omdat de ondersteuning onvoldoende aansluit bij hun leefwereld. Chronische stress, schulden en andere vormen van multiproblematiek beperken het doenvermogen. Wantrouwen, schaamte, administratieve lasten, beperkte taal- of digitale vaardigheden en angst voor kosten of overlast spelen daarbij een belangrijke rol. Een effectievere aanpak vraagt om het wegnemen van deze drempels. Juist de opgebouwde lokale netwerken en vertrouwensrelaties bieden de basis om deze huishoudens beter te bereiken.

Gemeenten en uitvoerende organisaties willen de opgebouwde infrastructuur behouden en verder ontwikkelen. Dit vraagt om een duidelijke en ondersteunende koers vanuit het Rijk. Dit gaat voornamelijk over de erkenning van de aanpak en continuïteit van financiering, maar ook over aanbestedingsvraagstukken. Het gevolg van het huidige SPUK-beleid is dat organisaties zich voortdurend moeten aanpassen aan onzekere financieringsstromen. Dit ondermijnt de continuïteit van de aanpak, zorgt voor verlies van expertise en zet het uithoudingsvermogen van sleutelfiguren onder druk.

Aanbevelingen

Huishoudens bereiken is cruciaal om energiearmoede te verminderen. De praktijk laat zien wat werkt. Deze aanbevelingen benoemen wat er nodig is om de aanpak te behouden en door te ontwikkelen.

Formuleer een nationale ambitie voor de afname van energiearmoede. Een gezamenlijk einddoel, vertaald naar streefcijfers, geeft richting aan beleid en uitvoering, ook op gemeentelijk niveau. Hiermee neemt het Rijk regie op de gezamenlijke opgave en wordt de verantwoordelijkheid voor de aanpak niet uitsluitend bij gemeenten belegd.

Erken de sociale wijkaanpak als aanpak om huishoudens te bereiken en richt de benodigde financiering hierop in. Erkenning betekent dat het Rijk zich achter de aanpak schaaft en meerjarige financiering hierop inricht. Dit zijn de lokale, in de wijk gewortelde partijen die huishoudens weten te bereiken, vertrouwen opbouwen en hen blijvend ondersteunen. Zo kan de opgebouwde uitvoeringsstructuur worden behouden en verder worden ontwikkeld.

Investeer in de verdere ontwikkeling van de sociale wijkaanpak door ruimte te bieden voor opleiding, experimenten en het delen van effectieve werkwijzen. Om huishoudens juist te benaderen, is het nodig de aanpak voortdurend door te ontwikkelen op basis van praktijkervaring. Geef ruimte om te experimenteren met nieuwe werkwijzen, zoals cultuursensitieve aanpakken en leer-werktrajecten, en investeer in de opleiding van nieuwe uitvoerders.

Observatie 2: De grootste meerwaarde van de opgebouwde lokale infrastructuur ontstaat wanneer gemeenten deze organiseren als een aanpak voor verduurzaming en brede welvaart.

Gemeenten zijn door het Rijk aangewezen als regisseur van de lokale aanpak energiearmoede. Zij kunnen in de regietaak die ze hebben, de verbinding leggen tussen het sociale en fysieke domein en inspelen op de lokale context. Gemeenten hebben echter behoefte aan meer ondersteuning bij het vormgeven en uitvoeren van deze nieuwe opgave. Zij hebben de afgelopen jaren de aanpak grotendeels zelfstandig moeten ontwikkelen, wat heeft geleid tot verschillen in werkwijzen, kennisopbouw en effectiviteit.

Daar staat tegenover dat juist doordat gemeenten de afgelopen jaren hebben geëxperimenteerd met verschillende werkwijzen, veel praktijkkennis is opgebouwd over wat lokaal werkt. Deze ervaringen laten zien dat de opgebouwde lokale infrastructuur niet alleen waardevol is voor de aanpak van energiearmoede, maar ook kan worden benut voor opgaven rondom energietransitie, gezondheid, financiële bestaanszekerheid, wonen en leefbaarheid. Deze meerwaarde wordt zichtbaar op drie niveaus: achter de voordeur, in de wijk en binnen de gemeentelijke organisatie.

Achter de voordeur blijkt een gesprek over energie vaak een laagdrempelige en stigma-arme manier om contact te leggen met huishoudens. Door te investeren in vertrouwen ontstaat regelmatig ruimte om ook ondersteuning te bieden bij andere vraagstukken, zoals gezondheid, eenzaamheid, geldzorgen of digitale dienstverlening.

In de wijk blijkt dat het bereiken en blijvend ondersteunen van huishoudens afhankelijk is van sterke lokale netwerken. Energiehulpen, schuldhulpverleners, zorg- en welzijnsorganisaties, woningcorporaties, bewonersinitiatieven, coöperaties en lokale ondernemers weten elkaar steeds beter te vinden. Hierdoor kunnen huishoudens sneller naar passende ondersteuning worden doorverwezen. Tegelijkertijd dragen deze netwerken bij aan leefbare wijken, gemeenschapsvorming en lokale werkgelegenheid.

Binnen de gemeentelijke organisatie heeft de aanpak van energiearmoede op veel plekken de samenwerking tussen het sociale en fysieke domein versterkt. Veel gemeenten zoeken nog naar manieren om deze werkwijze structureel in te bedden door beleidsdoelen, budgetten en meerjarenplannen beter met elkaar te verbinden. Voor inwoners zijn opgaven als de warmtetransitie, de gebouwde omgeving, klimaatadaptatie en sociale veiligheid immers geen afzonderlijke beleidsterreinen, maar één leefomgeving. Een samenhangende aanpak helpt daarom om keuzes op deze terreinen beter af te stemmen op de betaalbaarheid van energie en de brede welvaart van huishoudens.

Aanbevelingen

Deze aanbevelingen zijn gericht op het toekomstbestendig maken van de aanpak energiearmoede die aansluit bij de leefwereld van huishoudens in een kwetsbare situatie.

Stel richtlijnen vast die gemeenten lokaal kunnen toepassen. Stel samen met gemeenten en hulporganisaties richtlijnen vast op basis van verschillende succesvolle praktijkvoorbeelden waarin verduurzaming en brede welvaart in samenhang worden opgepakt. Leg daarin vast welke onderdelen overal nodig zijn (zoals samenwerking tussen sociaal en fysiek domein, doorverwijzing en monitoring), maar laat ruimte voor invulling passend bij de lokale context.

Onderzoek welke elementen van de werkwijze van het Nationaal Programma Leefbaarheid en Veiligheid (NPLV) bijdragen aan een effectieve gebiedsaanpak en hoe deze breder kunnen worden toegepast. Breng daarbij in kaart welke organisatorische keuzes en activiteiten succesvol zijn, met aandacht voor de samenwerking tussen beleidsdomeinen, overheidslagen en maatschappelijke partijen. Inventariseer vervolgens wat nodig is om deze werkwijze ook in andere Nederlandse gemeenten toe te passen.

Observatie 3: Energiearmoede is steeds meer een systeemvraagstuk. Er moet meer gedaan worden om huishoudens vanuit die invalshoek te helpen, te beschermen en mee te nemen in de energietransitie.

Hoogstwaarschijnlijk zullen de energiekosten de komende jaren verder toenemen. Dat komt onder meer door stijgende vaste kosten, waaronder de netbeheerkosten en vaste leveringskosten, en de verwachte doorwerking van ETS2, het Europese emissiehandelssysteem voor CO₂-uitstoot, in de energieprijzen. Dit zijn ontwikkelingen waar individuele huishoudens geen invloed op hebben. Tegelijkertijd verschilt hun vermogen om deze kosten op te vangen sterk. Een kostenstijging van honderd euro per jaar heeft voor een huishouden met financiële ruimte een andere betekenis dan voor een huishouden dat nu al moeite heeft om de energierekening te betalen. Een gelijke verdeling van kosten is dus niet automatisch een rechtvaardige verdeling.

Energiearmoede kan niet structureel worden opgelost met tijdelijke compensatie wanneer de energieprijzen stijgen. Daarmee blijft de onderliggende kwetsbaarheid van huishoudens bestaan. Ook het versnellen van woningisolatie neemt die kwetsbaarheid niet volledig weg. Isolatie verlaagt de energievraag, maar huishoudens blijven afhankelijk van de inrichting van het energiesysteem. Dat systeem verandert de komende jaren door elektrificatie, nieuwe vormen van warmtevoorziening en decentralisering. Juist huishoudens met beperkte financiële ruimte of doenvermogen hebben minder mogelijkheden om hierin mee te bewegen. Zonder aanvullende inzet dreigt de toegang tot basisbehoeften zoals warmte, koelte en elektriciteit voor deze huishoudens verder onder druk te komen staan. De opgave is daarom niet alleen om energiekosten betaalbaar te houden, maar om de kwetsbaarheid van huishoudens voor het toekomstige energiesysteem weg te nemen.

Omdat de kwetsbaarheid van huishoudens steeds meer samenhangt met de inrichting van het energiesysteem, kan de verantwoordelijkheid voor het voorkomen van energiearmoede niet uitsluitend bij het Rijk en gemeenten liggen. Ook partijen die het energiesysteem financieren, beheren en vormgeven dragen verantwoordelijkheid voor de betaalbaarheid en toegankelijkheid ervan. Het Verenigd Koninkrijk laat met de Energy Company Obligation (ECO) zien dat energieleveranciers via een wettelijke verplichting kunnen bijdragen aan energiebesparende maatregelen, waardoor de verantwoordelijkheid voor het voorkomen van energiearmoede breder wordt belegd. Vanuit hetzelfde principe ligt ook voor netbeheerders, banken, investeerders en zorgverzekeraars een verantwoordelijkheid. Hun keuzes beïnvloeden de betaalbaarheid, toegankelijkheid en verduurzaming van de energievoorziening, terwijl zij tegelijkertijd profiteren van een goed functionerend energiesysteem en lagere maatschappelijke kosten.

Aanbevelingen

Onderstaande aanbevelingen zijn opgesteld met het oog op het systeem rondom de energievoorziening.

Het Rijk moet structurele prijsbescherming voor huishoudens in een kwetsbare positie wettelijk vastleggen. Ontwikkel wetgeving die zorgt voor een rechtvaardige verdeling van energie- en vaste kosten, zodat bij stijgende energieprijzen niet steeds nieuwe compensatieregelingen nodig zijn. De mogelijke beleidsopties zijn de afgelopen jaren al in beeld gebracht. De prioriteit ligt daarom niet meer bij het onderzoeken van mogelijkheden, maar bij het maken van bestuurlijke keuzes.

Zorg dat toegankelijkheid een expliciete randvoorwaarde is bij de ontwikkeling van nieuwe energiesystemen en technologieën. Huishoudens met beperkte financiële ruimte moeten kunnen profiteren van oplossingen zoals warmtenetten, energiegemeenschappen en energieopslag, zonder hoge instapkosten of extra financiële risico's. Ontwerp nieuwe regelingen en systemen daarnaast zo dat zij eenvoudig te begrijpen en te gebruiken zijn.

Maak marktpartijen medeverantwoordelijk voor het voorkomen van energiearmoede. Verken hoe energiebedrijven, netbeheerders, financiers en andere betrokken partijen kunnen bijdragen aan een betaalbaar energiesysteem. Bouw voort op bestaande initiatieven, maar onderzoek ook mogelijkheden voor een meer structurele financiële bijdrage.

Vergroot het inzicht van gemeenten in risicohuishoudens op adresniveau. Gemeenten hebben beter inzicht nodig in welke huishoudens kwetsbaar zijn voor energiearmoede. Dit maakt het mogelijk om preventief te handelen en de gevolgen van keuzes in de energietransitie voor verschillende huishoudens beter mee te wegen.

Observatie 4: Bestaande verduurzamingsregelingen voor woningen sluiten onvoldoende aan bij het handelingsperspectief van huishoudens in energiearmoede.

De afgelopen jaren is een breed pakket aan regelingen ontwikkeld om huishoudens te ondersteunen bij het verduurzamen van hun woning. Deze regelingen sluiten echter niet altijd goed aan op de mogelijkheden en behoeften van huishoudens in energiearmoede of met een verhoogd risico daarop. Daarnaast bieden de huidige regelingen, zoals de SPUK LAI, gemeenten onvoldoende ruimte om te investeren in het identificeren en bereiken van de huishoudens die ondersteuning het hardst nodig hebben. Het versneld inzetten van middelen leidt tot het loslaten van de doelgroep, zoals het verhogen van inkomensgrens van 130% naar 200% van het sociaal minimum.

Daarnaast gaan veel regelingen ervan uit dat huishoudens de financiële ruimte hebben om een eigen investering voor verduurzamingsmaatregelen te bekostigen. Juist voor huishoudens in energiearmoede vormt dit een belangrijke drempel. Ook een lening tegen 0% rente, zoals via het Nationaal Warmtefonds, blijkt voor veel huishoudens geen passende oplossing. Niet alleen bestaat er vaak weerstand tegen lenen, ook is er onzekerheid over de uiteindelijke kosten en de vraag of de investering daadwerkelijk voldoende financieel voordeel oplevert.

Ook vraagt het veel van huishoudens om met verduurzaming bezig te zijn. Het ondersteuningslandschap is namelijk complex en versnipperd. Huishoudens worden geconfronteerd met verschillende regelingen en onduidelijkheid over de beschikbaarheid van ondersteuning op langere termijn. Ook verschilt het aanbod tussen gemeenten. Voor lokale hulporganisaties kost het veel tijd om overzicht te creëren en huishoudens te begeleiden. Goede ondersteuning vraagt namelijk om duidelijke uitleg over de verwachte besparing, de benodigde investering en de praktische gevolgen van een verduurzamingstraject.

De ondersteuning zou bovendien niet moeten eindigen na de uitvoering van de verduurzamingsmaatregelen. Bewoners hebben vaak begeleiding nodig bij het gebruik van een verduurzaamde woning om de beoogde energiebesparing daadwerkelijk te realiseren. Dit geldt niet alleen voor huishoudens in energiearmoede, maar ook voor bewoners die verhuizen naar een voor hen onbekende woning of een andere culturele achtergrond hebben en een ander gebruik van woningen gewend zijn. Nazorg en uitleg zijn daarom een essentieel onderdeel van een effectieve verduurzamingsaanpak.

Voor huurders zijn de mogelijkheden sowieso beperkt, omdat zij voor verduurzaming afhankelijk zijn van verhuurders of woningcorporaties. Hoewel woningcorporaties de afgelopen jaren veel hebben geïnvesteerd in verduurzaming, sluiten

meerjarenprogramma's niet altijd aan bij de complexen waar de financiële nood nu het hoogst is. Daarnaast is extra aandacht nodig voor de particuliere huursector. De ondersteuning voor deze sector is moeilijk in te richten, mede omdat verhuurders sterk uiteenlopen: van particuliere eigenaren tot grote institutionele beleggers.

Aanbevelingen

Onderstaande aanbevelingen zijn opgesteld vanuit wat huishoudens in energiearmoede nodig hebben om daadwerkelijk gebruik te kunnen maken van verduurzamingsregelingen.

Maak het bereik, begeleiding en ontzorging een structureel onderdeel van verduurzamingsregelingen. Huishoudens in energiearmoede hebben vaak behoefte aan persoonlijke ondersteuning bij het organiseren van verduurzamingsmaatregelen. Daarnaast kost het tijd om vertrouwen op te bouwen en vast te houden. Borg daarom structureel financiële ruimte voor intensieve en langdurige begeleiding binnen landelijke regelingen.

Verminder de complexiteit van het ondersteuningslandschap en maak regelingen eenvoudiger en langdurig beschikbaar. Geef Energiehuizen daarbij een actieve rol bij het ontzorgen van huishoudens, bijvoorbeeld door aanvragen te combineren of namens bewoners in te dienen. Bouw daarbij voort op bestaande voorbeelden, zoals de mogelijkheid voor gemeenten om ISDE-subsidies namens bewoners aan te vragen.

Houd bij de inrichting van regelingen rekening met leenaversie en beperkte financiële mogelijkheden van huishoudens in energiearmoede. Investeer in begrijpelijke uitleg over financiële gevolgen en ondersteun huishoudens met betalingsregelingen, waarbij zij zoveel mogelijk of volledig ontzorgt worden. Besteed aandacht aan culturele verschillen in de omgang met lenen. Standaard communicatie, zoals waarschuwingen bij 0%-leningen, moet beter aansluiten bij de regeling.

Monitor structureel welke huishoudens gebruikmaken van regelingen en welke effecten dit heeft. Bijvoorbeeld op hun energiegebruik, gezondheid en ervaren vertrouwen. Gebruik deze inzichten om regelingen beter aan te laten sluiten op de behoeften van huishoudens en praktijkvoorbeelden zichtbaar te maken voor andere bewoners. Monitor daarnaast de voortgang van gemeenten bij de uitvoering van regelingen die specifiek zijn gericht op energiearmoede.

Dit is een publicatie van:
Rijksdienst voor Ondernemend Nederland
Prinses Beatrixlaan 2 | 2595 AL Den Haag
Postbus 93144 | 2509 AC Den Haag
T +31 (0) 88 042 42 42
Contact
www.rvo.nl

Deze publicatie is tot stand gekomen in opdracht van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, het ministerie van Economische Zaken en Klimaat en het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

© Rijksdienst voor Ondernemend Nederland | Juli 2026
Publicatienummer: RVO-166-2026/RP-DUZA

De Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO) stimuleert duurzaam, agrarisch, innovatief en internationaal ondernemen. Met subsidies, het vinden van zakenpartners, kennis en het voldoen aan wet- en regelgeving. RVO werkt in opdracht van ministeries en de Europese Unie.

RVO is een onderdeel van het ministerie van Economische Zaken en Klimaat.